Ketabton.com

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه :

||||||||||||||||||||||||||||||||||||||||||||||||

د کتاب نوم : دځنگل ځناور

لیکوال : اجمل ((اټك)) یوسفزی

کمپوز او دیزاین : دفتربت شکنان

د چاپ شمیر: پنځه سوه ټوکه

خپرندوی : وحښی کولتوری ټولنه

نیټه : 1381 دغوايي اومه

دخپريدوحقوق : پرته له لاس وهنې يې هرڅوك خپرولای شي

دويم چاپ

دهلال ياسيني نه مننه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالی (! ؟)

دافغاني تاريخ هغو سپيڅليو اتلانوته چې په درندو بمونو يې دتن غوښې باد،باد شوې خوترپايه يې غليمانوته خپل سرونه کښته اولاسونه پورته نه کړل .

(داسر ربه مات شوی خوټيټ شوی چاته نه دی

پنځه وخته يې تاته په محراب کې راولم)

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

منن ليك:

له قدرمن اودرانه استادرفيع صاحب څخه دزړه له کومې مننه کوم چې دغه کيسه ګۍ يې ولوسته اولازمې لارښوونې اوپيرزوينې يې راباندې وکړې.

دګران اجمل جان مينه اوپښتنو پوهانو سره دقدروړده . دامينه ئې ښيرازه اوسمسوره اوسه . * ارواښاد پوهاند صديق الله رښتين *
په اجمل کې ملي دردشته اوهمدغه دردډی چې دی سوچه ليکل کوي نه دشهرت اومادي مطلب له پاره : لکه يوه دانه غنم چې په خاورو کې نه ورکيږي بلکې شين اوپه لسګونونوري دانې هم ونيسي داسې داجمل استعداد هم په رزغونيدودی * اجمل ختېك *
باور دی چې دپښتو سبابه دګران اجمل له ځپانده استعداد اومينې نه ډيرې پيرزوينې اولمانځنې ترلاسه کړې . * استادحبيب الله (رفيع)
اجمل يوسفزی دپښتوبا استعداده ځوان ليکوال، ډيرباتربيه اود ښواخلاقو خاونددی، زه يې وجودکې ډيرصلاحيتونه وينم. اميدلرم چې دده استعدادبه غزونې وکړي زماپه عقيده داجذبه په کې ده زمونږ فرهنګ ته به ډير ستركارونه وکړي. * سرمحقيق زلمی هيوادمل
کامې دعلم ،ادب اوسپين ږيرتوب له حيثه ننګرهار ښائسته کړی. مرحوم مولېناخادم کامه يونان ګاڼه ،ددې يونان ديوي لوې اودرنې کورنۍ يوځوان غړی اجمل دنزه يې استعداد، پښتو نواله اوايمانداری ستايم ، * اولسي مشرحاجی فقيرمحمد(بايزی) *
اجمل يوسفزی له پښتو سره سياسی مينه په وينه کې راوړې اودچاخبره په ميراث کې ورته پاتې ده. خودپښتو ادب فرهنګي پيريان پرې دمولېناخادم اوشهيدشفيق دکامې د(قافه) راغلې دي * استادمحمدا صف (صميم) *
اجمل خوندورنشرليکي .شعرهم وائي خولږ،قاطع ، سپيڅلی اومغرور شخصيت لري ، ادبی اوسياسي سرګرمي ورته سکون ورکوي ، * استاد غلام عمر يوسفزی *

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړۍ خبرې

تا راته هرڅه هرڅه وويل خو ما هيڅ ونه ويل

په داخه دپاسه دوه لسيزو کې چې زموږ په گران هيواد تيرشول اولاتيريږي، گمان نه کوم چې دنړی په تاريخونوکې يې بيلگه پيداشي، ټولورنگونوپه کې خپل خپل رخت وښوده اوهغه څه چې دنه کولو اونه ويلووپه کې وشول اوويل شول، قانون اودانسانيت لوړ مقام مات شو دمادي گټو له پاره اوراواوبه يوځای شول ،سره ټول شنه شول او شنه بياټول سره شول اوپه پای کې همدغه مرکب په افغان مسلمان اولس هغه څه وکړل چې په يوه ځنگله کې به هم نه وي ترسره شوي او ښايي په دغه ليکنه کې ترې دحيواناتوکړنه هم ښه وي. خودغه غيرتي اولس داهرڅه واوريدل، وليدل، وزغمل اولاتراوسه هم پټه خوله لاس ترزنې ناست دی ، داټول يې له څښتن تعالی سره مخ کړي دي .

زموږ باوردی چې حق تعالی به ظالمان داولس په وړاندې ژرکوز گوري کړي .

په دردېدلی زړه

ستاسې خوږمن ورور (خاورې اجمل)

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لابه ډیر ګلونه واشي په داباغ کې

زه ګران اجمل یوسفزی له دولسو کالو راهیسې پیژنم څومره چې ماهغه لیدلی ،لوستلی اواوریدلی دی نودژوند پرهرپړاوکې مې بریالی موندلی دی ، اجمل په خپل لږعمرکې دومره ډیرکارکړیدی چې ډیروهغو خلکوچې دشهرت لوړوپوړیو ته هم رسیدلي دي نه دي کړي ، دی په یووخت کې ادیب ،د لیکوال ، شاعراوژورنالست هم دی اودسیاست بې کچه مینه وال هم ، دملي خدمت ترڅنګ يې ترډیره حده دخپلې سیمې اوولس خدمت هم کړیدی، دهیواد دننه اوله هیوادڅخه بهربه داسې پښتوخپرونه نه وې چې داجمل یوسفزی شعراویا نثردې په کې خپورشوی نه وي ، داسې کلتوري اوسیاسي ټولنې به هم کمې وي چې دې دې په کې ونډه ونلري دوخت په نبض پوه اودشرایطوپه نزاکت خبردی ، په پیښور ، جلال آباد، کابل ، کندهار، بلخ ، اوهرات کې خوزه دده دمطبوعاتو هڅواوهلو ځلو عیني شاهد یم ، اجمل خپل مطبوعاتي اوسیاسي هویت ښه وځلانوه اوښه پرمخ ، ولاړ حمزه بابا (رح) وايي چې شاعران دپښه کال دمچانو په څیر دي چې په ژمي کې ترې ایله څوپاتې وي خواجمل هغه دی ترننه دپښتو ادب په آسمان ځلیږي اوپه راتلونګې کې هم ترې نهیلي نه یو .

اجمل یوسفزی دهیوادپه انقلابی شیبوکې دملت خواونیوه ، همدلته برى دشعوراوالهام پرښتو خپلې همایونې وزرې وغوړولې اودجهاد مورچل يې په خپلو له وياړه ډکوزمزمو تودوساته ،

اجمل نوښتګر اوبریمن ځوان دی ، دتخلیق ځواک يې پیاوړی اودکار استعداد اوانرژي لري چې کله دادب په ډګرکې يې تراوسه څوټوکه اثار ټولنې ته وړاندې کړي داداری په ډګرکې هم دبلخ پوهنتون درياست په څیر مهم اوکاري پوست پرمخ بیولی شي. داجمل داړیکو دایره پراخه ده خوپه پالنه اوپوښتنه کې يې هم بریالی دی ، ژوند يې دنورو ډیروافغانانو په څیر له لوړو او ژورو ډک ، ټول څپې څپې او مداوجذر دی ښايې دژوند ژوند به يې په همدې څپوکې وي .

((موجیم که سکون ماعدم ماست))

زه په داسې حال کې چې داجمل دفن اوهنر دښاپیرۍ ځواني اوښکلاتانده وینم دهغه دپنځونې ناوې لاپسوللې غواړم .

درنښت اونمانځنه

محمدحسن حقیار

1 – 5 – 2 – 2م 81 – 2 – 1 هه . ل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اجمل اښك د درد چغه

ماته اجمل اښك يوسفزي يوه مسوده راكړه چې زه پرې څه وليكم ماچې دده دقلم ، زړه اوذهن داتخليق اولوستو نوپوه شوم چې دنن وخت دحساس افغان زلمي په حيث يې دخپل هيواداوسنيو پيښو ،غم ، درد ، فكر او نظرملي وطگني زخمونو اوارمانونوته دالفاظو جامه وراچولې (وراّغوستلې) ده ، دفن نقادان به ورته كومه نامه وركوى يانه وركوي زه په هغې بحث كښې پريوتل نه غواړم زه صرف دومره وايم چې دده او زما په هيواد كومه خونړى لوبه اوشوه اولاكيږي (لوئى خداآ دې زرختمه كړي) دهغې ژوبل احساس اوتريخ ژوند تاثرياً دبرداشت دحده وتلاّ داّ نوبې اختياره دزړه بړاس اودفكر تاوونه ياّ ،په دې مسوده كښې بيان كړي دي او داسې نقش ئي ترنه سازولو كوشش كړې دى چه لكه معاشره ځنگل شوي وي اوانسان خون خوارشوى دى نن دافغانستان دخارې هريو داحساس ،شعوراوقلم خاونددخپل دې لرغوني وطن شخړي اوپيښې دهور طوفان اودوينو ډنډونه په خپل خپل بيل بيل انداز كښې داسې بيانوي چه خپل زړه لږ څه يخ كړي اوددې هرڅه دذمه وارانسان سترگې اوغړوي ، اښك هم دغه كوشش كړى دى اوپه خپل خيال داهرڅه دانسان عمل منلوته تيارنه دى ياانسان ته وايې چه دادانسان كارنه دى دادځنگل دځناورو (زمرو ، پړانگانو ،ليوانواوگيدړانو) دخونخوارى اوبيوقوفى چارې كيدى شي اودغه شان داژوبل ، غمژن ، دردمن، حساس اوغصه پښتون خپلې ننني معاشري اوانسانيت ته په مخ سپيره وركوي چه (داڅه كوئ)

مادامحسوس كړه چه داجمل داتحرير ديوداسې ماشوم دډيرزخمي مجبورشعوربې واكه بې اختياره ساده چغه ده چه هغه كور كښې وهل ، وژل ، لوټل ، په وينو لمبول لمبيدل ، په هور سوزول ، سوزيدل ويني اوددې نظرپه ليدوېې د درد اوغم ويري اوخفگان جذبات طوفاني شي نودخولې نه ناڅاپه څه چغه مغه اوباسي چې څوك ددې خونړي شيطاني منظربنولو ته توجه وكړي دغه وخت داسې ماشوم سره نه وخت وي نه پوهه نه الفاظ خودخولاّ نه څه اوباسي اووئيل غواړي چه داڅه كوئ ؟ ولاّ كوئ ؟ مه كوئ؟

دليكوال زړه اوذهن،لكه زما اوستا اودهرافغان، دا غواړي – چه د(ځنگل دځناورو) دا دزوراوفريب دا دسيساّ زرختمې شي ، نو خپل داتحرير په دې ختم كوي چې دزخمي زمري (زغم تمام شو) اوپه دواړو(ټولوځناورو) ئې ورغړم كړو .

ولاّ زه وايم چه – خداآ پاك دې زرهغه وخت راولي – چه ددنيا په مخ دجنت هسي هيواد، اونجيب اولس دهرسړى خورسازشي – اودشيطان انسان دزور ،مكر اوفريب نه محفوظ اوپه امان شي .

اجمل ختك

2 .... 2 – 4 – 21

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اجمل او ((د ځنګل ځناور))

مخکې مې دهيواد ځوان هڅانداوپياوړی ليکوال اوشاعر وروراجمل يوسفزی دازمښت ډولۍ ، په نوم دکيسو ټولګه او(رڼې اوښکې) شعرې ټولګه لوستې ووهغه مهال مې يوسفزی په ذهن کی ديوه رياليست شاعر اوليکوال په حيث انځوراوه ،او کله چې پروسږ کال همدامهال راته يوسفزی صاحب دخپلې لمړنۍ ليدنې په ترڅ کې وويل داځل يې ويلاړکړی دی چې يوسمبوليك اثربه ليکي اوداثر به زمونږ ددغې ځوويشت کلنې غميزی دپيل دځينو لاملونو يوانځور وي که رښتيا ووايم په څو دليلو نو مې باور نه راته :

لمړی داچې يوسفزی ډيرځوان اودلږې تجربې خاوندو دويم داچې که څه هم په دې وروستيو وختونوکې له بد مرغه زمونږ ځينو ، ځينو ايله دګوتوپه شمير ځوانوليکوالو کې سمبوليزم ته کږون پيداشوی دی، اوپه دې برخه کې يې ټولنې ته ډيرښه اودياداوړ اثار وړاندې کړې دې خوبياهم اوس په پښتوژبه کې سمبوليك اثار

دګوتوپه شمير دي چې داخپله يوه ستره ادبي تشه ګڼلای شو ښائې يولامل يې هم داوي چې زمونږ په ادب کې سمبوليزم يوه نوې ښکارنده ده داخوښکاره ده چې دليکوالو هم ورته نوی پام اوښتی دی نوځکه به ليکوالوته ستونزمن هم ښکاري ،

اوبل دليل يې داوچې ښاغلي ليکوال ، مخکې له دې څخه کوم سمبوليك اثرنه وخپور کړی اوکه کومه سمبوليکه ليکنه يې کړې هم وي نومانه وه لوستې اودغې لارې ته يې ډيرنوی اوتازه دمه رادانګلی و،

خويوکال وروسته يوسفزي صاحب خپل يوسمبوليك اثرراته راوړچې دادی ستاسو په لاس کې دی يوسفزي نه يوازې داپه زبه ورسوله چې سمبوليکه ليکنه هم کولای شي بلکې په دغه ډګرکې ښه تورزن هم دی ،

اوزه دښاغلي دامقام دخپل سمبوليك ادب دغنا لپاره يوښه زيری ګڼم اوترڅنګ يې ستايم ،

(دځنګل ځناور) لکه مخکې مې چې وويل زمونږ دځوويشت کلنې نادودې دپيل دځينو لاملونويوښه اوپرځای انځور دی ،

لکه ګيدړځرنګه اوولې دې ته هڅيږی چې ليوان اوپړانګان بايد يوبل سره لاس اوګريوان کړي ،

زه نه غواړم چې دليکوال په دغه ښکلی اثر ډيرې خبرې وکړم خودومره وايم چې په دغه اثرکې دليکوال ژبه ډيره خوږه ده په تيره کله چې زمونږ دکليوالي اصطلاح ګانو اومتلونو مالګه ورسره ګډيږي نولايې خوارږه ډيرشي ،

ليکوال هڅه کړې چې سمبولونه پرځای اووړوکاروی لکه دګيدړ سمبول اودهغه کرکټر چې داپه خپله ډيرپرځای راغلی دی خوځينې وخت ليکوال نه ځينې سمبولونه تتيږي .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله داچې دکيسې پيل ته که راشو نو که دکيسې پيل ددريو پتنگانو له الوت نه شوی وای دابه ډېر په زړه پورې اوشکلی پيل و، داځکه چې دپتنگ ، مځکې ، لمر ، وريځ اوگل ترمنځ مخکينی بحث که څه هم ډېرښکلی دی خوبیاهم ددغې کيسې دهدف سره هيڅ ډول تړاونلري اوداپه خپل ځای يوځانگړی بحث دی ،

خودا دوه نيمگړتياوې داسې نيمگړتياوې دي چې دکيسې دښيگڼو سيوری پرې اوچت ښکاري زه ښاغلي ليگوال ته ددغه په زړه پورې اثردخپريدو مبارکي وايم اوهيله لرو چې په راتلونکي کې هم ښه اوغوره اثارټولنې ته وړاندې کړي .

په همدې هيله

درنښت

عارفه عمر لور

24 / 4 / 2 00 2پيښور ارباب روډ

ښاغلی درانه او فاضل استاد ناگار راته د يو ليك په ترڅ کې داسې لارښونې کړې دي چې البته د همدې لارښوونو له مخې مې ځينې توري ترې ويستل ،

گرانه اجمله !

کيسه مې ولوسته –

په ښه روانه اوله فن سره په مناسبه ژبه ليکل شوې، دخپل نوعيت له مخې بشپړ نوښت لري، ز ما په فکر په پښتوادب کې داسې ليکل ندي شوي اويامانديي ليدلي ،

هغه څه چې پدې اثرکې دډېرراښکون لامل گرځي ، هغه دولسي ويناوواومتلونو پر له پسې اوډون دی ، چې پرې استناد شوي اودومره په ذوق تړلې شوي اوارتباط ورکړل شوی لکه کومه ښکلې مسلسل غزل .

کيسه ړومبۍ ډيره سمبوليکه اوبياورو،ورو پردې څيروي

ښکلي پاراگرافونه هم لري ، لکه داوبو پرمخ نقشې ،يا ، گل بې لمره نه غوړيږي .

ستا وعده زما توبه دواړه دلبره

لکه نقش د آّب نه لري وثوق

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو هغه څه چې پر ما تروه ولګیده هغه بربنډه ژبه ده که څه هم په اوسني بهیرکې خو له شعره هم جامې وتې دي، ابیلګی .... ستا د لاتخلیقي نوښتونو په هیله (ناګار)

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمړی برخه

په یوه ځنګله کې یوډیر ښکلی اوتازه ګل و. یوه ورځ دې ښکلي ګل له ځانه سره وویل دادومره ښکلا ماته چا را کړې ده ؟ هرڅه فکر به یې چې کاوه ځواب یې نه شو موندلای.

ددې لپاره چې پوه شي، له ځمکې یې پوښتنه وکړه : ته پوهیږې چې داښکلا ماته چا راکړې؟

ځمکې په ډیرې ځان ښودنې اوغرور ځواب ورکړ: ښکاره خبره ده چې مادرکړې .

ګل : اوهغه څنګه ؟

ځمکه : ماستایودانه تخم ته په خپله غیږه کې ځای ورکړاوپه دې سپیرو خاوروکې مې ستا پالنه وکړه او دې ښکلا او ځوانۍ ته مې ورسولی .

ګل : وموسیده اوله ځمکې یې مننه وکړه مګر په دې پوهیده چې ښکلادې نه ده ورکړې اویواځی یې په خپله غیږه کې رالوی کړی دی .

وریځې له آسما نه و غړمبیدې : او ګله تا رښتیا وویل ځمکې یواځې تاته ځای درکړی، پالنه اوښکلا مادرکړې، نه ګورې چې هره ګړی درباندې اورم مخ دې مینځم اوتازه کوم دې .

ګل له ځان سره فکر وکړ اوویې ویل : وریځ رښتیا وویل مګر کله چې یې په خواکې زیږو، شاړو او بدبویه وښو اوکبلوته پام شو وریځ ته یې وویل: (که ته رښتیاوایې نوولې دغو زیږواوشاړو ته ښکلا اوخوشبویي نه ورکوې) وریځ بې ځوابه اوچوپ شوه .

په دې وخت کې چې داتوله کیسه لمراوریده غږیې وکړ:

ستاپه مخ کې زماوړانګې دي څکه دومره ښکلې یې ، ګل ویل ته خومې کله، کله سیځې اوستادلاسه مړاوی یم .

لمرهم خوله پټه کړه .

شیبه لاتیره نه وه چې پتنګ راغی اودګل پرمخ کښیناست .

ګل خپله پوښتنه له ده هم وکړه :

پتنګ : وخندل (ښکاره خبره ده چې داښکلا چادرکړې؟

ګل : په یوه ساوویل : ووایه ، ووایه ؟

پتنګ : لوی اومهربانه څښتن .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل : دابې ډوله نوبیا چاپیداکړي؟

پتنګ : هغوی هم څښتن تعالی پیداکړي ، ته یې دمینې او محبت له پاره شین کړی یې اوهغوی یې د دوائي او د نورودخوراك له پاره .

ګل ایله خپل ځواب پیداکړاوله پتنګ نه یې مننه وکړه .

مګر لیوه بیا په دې خبرونه پوهیده چې چاپیداکړی، دڅه له پاره پیداشوی اوڅه باید وکړي.؟

شپه اوروځ یواځې دخپل نس په ډکیدواو تشیدوپوهیده اوبس .

خوګیدړ یوه ورځ ولیدل چې (دری پتنګان چې یوېې ژیړ، یوسپین اوبل سور ویوځای والوتل اوپه یوه خوله یې ترانې ویلې چې دباران څاڅکې شول درې واړه دژیړګل خواته ورغلل ژیړ پتنګ پرې غږکړ :

ای ژیړه ګله ! موږپریږدې چې دباران له څاڅکو نه ستاپه پاڼوکې ځان پټ کړو.....؟

ژیړګل : یواځې ژیړدې راشي .

بیادریواړوالوت پیل کړ اوسور ګل ته ولاړل هغه هم وویل (یواځې سورته پناه ورکولای شم) ، بیا دریواړه والوتل اوسپین ګل ته ولاړل

سپین ګل دریواړه په خپلو پاڼوکې پټ کړل. او ویې ویل ماته ژیړ،سوراوسپین ټول یوشی دي .

بیانو ګیدړله افسوسه سروښوراوه چې په پتنګانو کې هم دومره یوالی شته خوپه موږکې ....

هم داورځ شوه دګیدړانو مشربه تل دځنګله په یوغارکې پروت اوفکربه یې کاوه چې په دا دومره لوی ځنګله کې دوی ولې دومره بې برخې ، خواراوذلیله دي. ترڅوبه دنورو لاسپوځي وي اودهغوی په پاتې شونو به دخیټو دوزخونه ډکوي.

دورځونه یوه ورځ وه کیدړلادهمدې انجړې سرلټاوه چې دځنګل بادشاه ټپې په غارورننوت. کیدړچې زمری په سروینوکې لیت پیت ولید . واراوپارېې خطا اواریان دریان شو اولکه دشوې پاڼه په ریږدیدوشو. ګمان یې کاوه چې ګوندې پاچاپې دسیاسي فکرنه خبرشوی وي په درنګ شیبه کې بیرته لړشانتې سااوصورت شواو دځان سره یې ویل چې ماخوتراوسه خپل فکر له ځانه سره ساتلی اوهیچاته مې دپاچاپه خلاف سیاسیی شعورنه دی ورکړی .

خاموشي لوی کمال دی په همدې لنډو شیبوکې زمری دګیدړخواته رانږدې شوترڅنګ یې پریوت اوګیدړته یې وویل (غره کې مې په ښکارپسې ځغاستل چې له ګرنګه راپریوتم . څرمن مې څوځایه شکیدلې اوګمان کوم چې هډوکي مې هم مات وي ایله په شواخون مې ځان تردې غاره راورساوه .مرم نه پاتې کیږم ته زرلاړشه اوبچی مې راخبرکړه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې وروستی دیدن او خبرې ورسره وکړم. ګیدړکې ایله ساوچلیده اوشکرېې وویست چې زمری یې له سیاسی فکره خبرنه وفکرېې وکړ ویل یې همدادې وخت دی یوه شیبه هم ضایع نه کړې ګوره بیابه لاسونه مروړې اووخت به تیر وي،ښه طلایې چانس دی .

له خوشۍ ګ یې دوه، دوه اچول ټول ملك راته میدان دی. سروخت دی په تللیو اوبوپسې بیل اخستل بې ګټې کاردی. ښه فکر پکار دی چې سبا ارمان ونه کړم. پاچاخوهسې هم فیصله دی .

له دغه لنډکې فکرنه وروسته یې بیا غارته وکتل پاچاېې هوشه اوویده شوی و .

ګیدړدغار خو له ورو، ورو په لوټو، ګټو پټه کړه اوپه پوره دقت او فکر روان شو،چې څه بایدوکړې دخوښۍ یوداړچینګی یې وکړ خدایزده څه یې کرل اوریبل په زړه یې تیریدل ، چې بې زړه خلك هیڅ وخت نه بریالي کیږي. دځوانۍ ژوندبایدغنیمت وګڼل شي اوتنبلي خودټولو بدبختیو مورده کله به یې ویل خپل راز له ځانه سره وساته بیایې ویل دګور شپه خوهسې نه هم په کور کیږي نه اود خپل فکر اّس یې دلیوانو په خوازین کړ.

دلیوانومشر ته په ډیرې عاجزۍ اوکمینۍ لاس په نامه ودرید. زموږ خوارانو بیوزلانو اوبې کسو مشره زموږ غمخواراو دسترګو توره اوبیایې خوله نوره هم پسته کړه ((له تاقربان شم)) زموږدسرتاجه ، موږدی بې له تانه شو . موږ خوتل ستاسونمك خوړلی ، تاسې زموږ درزق وسیله یاستئ که ستاسې پاتې شونې نه وای زموږ دتومنې ټغر به وختې ټول شوی وای اوریدلي به مووي چې دتمه کوونکې په غاړه مرییتوب رسۍ پرته وي . موږ خوتل ستاسې غلامې دسرپه سترګومنلې . موږ ته مومورویلي ((دلیوانوتل احترام کوئ هغوی ډیرزړه سواندي اوموږېې تل احسانمند یو. زه دمورویناا اوستاسې ښه نه شم هیرولای .

وایي دخولې اوزړه ویناچې یوه شي نویارانه ترې جوړیږي اوزړه چې مین شي ښایست نه غواړي .

مجبوره یونن ځکه پاچاصیب ستاسې خواته راغلم . غواړم چې پس له دې خپل فکرونه سره یوځای کړو اوداسې یوه لارپیداکړوچې دنورودغلامۍ نه خلاص شو بیاموږ پوهیږو اودځنګله پاچاهي .

لیوه دګیدړدې نااشنا خبروته غوږ ، غوږ اولاس ترزنې ناست ود((پاچاصیب)) په ټکې سره یې ټکان وخوړ خوله یې جوړه کړه چې ګیدړته څهووایخو ګیدړخوله نوره هم چینګه کړه .

ګیدړ :ته به وایې چې ځنګه په وړه خوله دومره غټې خبرې کوې زموږ دردمن اومیړنیه ! اصلي اومهمې خبرې نه راځم .

څوورځې کیږي چې دځنګله مستبد، بوډااوځان غوښتونکی پاچامړشوی ، مادمشرانو نه اوریدلي دي چې خپل سرپه خپله نه خریل کیږي . په اتفاق اویووالي هرناشونی کارشونی کیږي،

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوړهمت غرونه سوري کوي اوديوه لاس نه ټك نه خيژي زه وايم دغه منصب تاسي سره ښايي اواصلي وارث هم تاسي ياست ځکه چې په موږ غونډې خپلو کشرانو ډيرترحم کوئ موږ خوستاسي سره يو، پاتې شول دانورواړه دوی هم څه نه شي ويلای موږ چې ستاسې په خدمت نه شرميږو نور به ولې بغاوت کوي اوکه چاوکړ بيانو پيريانوته غزنی څه دی داسې به يې ورك کړوچې ځوك يې په بوی هم پوه نه شي .

تاسې خوبه اوريدلي وي چې وايې دډيروامساديوه پنډکيږي،خبره ديووالي ده غړوکړه موږ ټول ترتاقربان يو .

ليوه هم فکرواخيست، لومړی يې پرزړه شول چې دخپلې برستنې سره پښې غځول په کاردي. دفيلانو سره ټانټې ژول سخت کاردی . خوداسې ښکاري چې دپاچانوم ترې هرڅه هيرکړل .

ليوه ، دګيدړمشورې خوپه رښتياراته دزړه سوي ښکاري ښه فکريې وکړ کړې خولې خوپه سوك سميږي ، دانورټول خو پريږده ، پړانګ خانه خراب سره به څه کوو. هغه خو موږ يوه شيبه هم نه مني .

بيابه دګيدړپه ياری شکمن شوويل به يې دايلني مارپټ چيچل کوي هسې نه چې دګيدړمينه دخره لته نه شي بيايې وويل دغور وړخبره خوده ښه موقع ده نور لکه چې موږ دغلامۍ نه خلاص شو دبخت پچه مو ختلې ، رښتيا که داټول لره کي په موږ پسې ودريږي پاتې يو پړانګ شودهغه به هم څه چاره ، ماره وکړو.هر کارپه ميړونوکيږي دګيدړخوارکي به څه نيت بدوي ، توکل نر دی اونديښنه ښځه هرڅه چې راپيښ شول له پيښې خوبيا تيښته نه وي .

بيا ليوه په ډيردرناوي ګيدړته له دغې همدردی او غمخواری له وجې کورودانی ووايه .

ګيدړ: (هم سروښوراوه) نه نه صيب داڅه مانه نه لري که موږ له واقعيت نه سترګې پټې نه کړو ستاسو په موږ ډير حقونه شته چې هغه په داسې وړو ، وړو منډو تړرو باندې نه پوره کيږي،

داخو زموږ خپل دګټې کاردی ټول په يوه کشتۍ کې سپاره يو،

صيب باور وکړئ چې تيره شپه مې په خوب کې عجيبه شيان ليدل، اوله دې سره چوپ شوه اوددې سره دليوه سودانوره پسې زياته شوه .

ليوه : تاسې ونه ويل چې څنګه خوب موليدلی ؟

ګيدړ : يوعجيبه اوډيرنااشنا؟

په دې وخت کې يوه ډ له ليوان نورهم وارخطاراغلل اود مشرسره وپسيده دګيدړپه کونه بيا ټنګارشو ،

وايي چې دغله ځای په غره کې نه کيږي ، واراوپارېي خطاشو، سم له واره يې بيا په زړه کې تيرشول لکه چې لاړې په کې دکم عقلو ياري دخره سوارلي وي . يوځل يې ګڼلي وه چې دميږه يوه ميرانه تيښته ده بيا يې ويل چې دغيرتي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرگ تل دبې غيرتو دلاسه وي ، اوس خوکيوتی يې ژړيږ خپل ساوصورت سم کړ ځان يې په دې ډاډه کړچې له غلامۍ آزاديدل اوقدرت ته رسيدل خوډيره سرښندنه غواړي ، دشوقدرشپه په شوګيرليدای شي ،په دې لاره کې خوهره څه راځي اوس خو په سين راګېڅشوی يم اوسرمې په لاس کې نيولی .

مشرته يې ځان بياديوډيرنږدې خواخوږي په شان نږدې کړاو پوښتنه يې وکړه .

ګيدړ : خيرت خودی څګنګه بې چورته شوې جناب ؟

ليوه : خيريت خونه دی .

ترڅوچې يې له يوه ساړه اوسيلي وروسته خبره پيلو له ګيدړبياپه ځان وخوړه .

لکه چې خبره په تاکې وي ياپيره استازه !

ليوه : (اسويلی وکړ) هغه څوك زموږ دوست دی چې موږ ته سمه لاره ښايي له تاڅه پرده ته خوزموږ دوست يې دوی راته يو نوی اوخواشينونکی خبرراکړ .

ګيدړ : هغه څنګه جنابه ؟

ليوه : زموږ يوډيرزړور اوغاښور سرلښکری ملګری چاوژلی دی .

ګيدړدمکريوځوويش اووای وکړه تندی يې تريونيولی واوپه زړه کې يې له خوښۍ ګوړې ماتولې ويل يې ماموته بيادې موته اوس خو له ټولو ښه شوه تنورښه ګرم دی څومره تيل چې پرې شيندې همدايې وخت دی. تل مومږ خواران داړلي يو واروکړئ دعمرونو کسات به اخلم دزرګرسل اوداّهنګريوزه به موهم خوښ شم .

ګيدړ : جناب ! زه خوهمدغه غم ژاړم چې ولې دومره تيري په موږ خوارانوکيږي .

ټول ليوان يې ښه ځان ته ځيرکړل .

ددې په ځای چې دغه ظالمان په موږ لورونه وکړي دکور ډوډۍ اهل اوعيال غمخواري مووکړي وهی ، ټکوي اوآن وژني مو .

ليوه : (بياليوه نوروته مخ کړ) څه وکړو؟

ټول چوپ ناست وو. له لږې چوپتياوروسته .

يوه کړه: څګه چې تاسې واياست، غوښتل يې چې نورڅه هم ووايي خو ګېدړته يې پام شواودنورڅه ويلويې ډډه وکړه

په ځينو ګيدړښه نه لګېده پوهيدل چې هډه اوګني ، دګيدړاو ليوه دوستی ناشونې ده .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوګيدړبياټول ترسترګولاندي ځارل .

يوه بيا کيدړته مخ کړ :

ستاسې څه نظردی څه کول په کار دي؟

ګيدړچې يوه څه نقشې داوبو پرمخ جوړولې اووړانولې اوس ددوی په بې عقلۍ يې ښه باور پوخ شوچې نقشې يې داوبو پرمخ نه بلکې دکاغذ پرمخ دي اوژربه عملي هم شي .

ګيدړ : له موږ خوتاسې په دې کاروانو ښه پوهيږئ خونن يوه مشوره زه درکول غوړم ښه دی چې دانورهم ناست دي موږ خواران به ترکومه ذليل يوڅه غوري به کوم موږ خوهيڅ نه شو کولای مګر تاسې ،يوقوت ياستۍ لمرپه دوه ګوتو نه پټيږي .
که څوك مومني اوکه نه هغه بيله خبره ده اوس خوموږ هم درسره ولاړيو ترڅوبه تورته سپين اوسپين ته...اخرترکومه زغم اوصبرباور وکړئ (په يوڅه ژړا) نورمودصبر کاسې ډکې شوي هره ورځ په ويراوغم شپه کوو .
په کومو چې مولاس بردی خوټول له موږه ويريږي او له کومو سره چې موزور نه رسيږي نوڅه کولای شو .
ګيدړ له ځان سره ويل ترڅوچې ښتيارائې درواغو به کلي وران کړي وي اوغږيې کړ دقوم سپکه خولوخې غوښتې وه چې سريې په اوبوکې وچ شو،تاسې لوی قوم ياست يوهمت په کار دی هيڅوك به مخه ونه نيولی شي ؟ په حرکت کې برکت شته ګل بې لمره نه غوړيږي اونيکمرغي بې له مينې منځته نه راځي اوس داوخت راغلی چې ټول بايد يولاس اويو موټی شو .

ټولومشرليوه ته کتل چې څه وايي !؟

ګيدړ : بياتوکل کړ: زه خو کمزوري نه يادوم هغه خووړي چرګان دي هروخت چې دانې وشيندوراټوليږي له هغوژاړم چې په رډو ورته ګورو اوهيڅ کولای نه شو .

مشرليوه ته دګيدړ نظريوډير خوند ورکړی واوهرټکي ته ځيرلاس ترژنې ناست و .

ګيدړدې له پاره چې ټولو ته ځان ډيرنږدې اودوست وښيي کړه يې : زمازړه تاسې ته راته ځکه پښودلته راوستم .

يوه بل ليوه : خبرې ډيرې سرېې يودکارپايله په څه وي ؟

مشرليوه غوښتل چې په دې مسايلوکې له ګيدړسره مشورې وکړي اولارې چارې ورته وښيي نو ټولوته يې وويل بيا ګورواوس ځئ .

ګيدړهم چې دليوانو دبې عقلۍ پوره جاج اخيستی و دبيا ليدو په هيله يې ځان له ليوه څخه فارغه کړ ځکه چې کارونه ډيراووخت لږو.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویمه برخه

بیاگیدړ له ویرې شل زړوج یوکړل اوپه منډه منډه ، دپړانگ په لورې روان شو .

داچې لیوان یې دخپل مکر په جال کې راوستي ووډیر خوښ ښکاریده او له ځان سره یې ویل ستاسې څه اوڅه وکړم . تل موږ ستاسې تورمخو نه په عذاب یونن به موزه خوښ شم بیا به یې دخپل سرسره لوبې کول راپه یادشول لړ به ټکنی شو .

اوپه زړه به یې تیرکړل :

په جهان د ننگیالو دي دا دوه کاره

یا به وخوري ککری یا به کامران شي

بیا به پوره ډاډمن شو ، دلیوانو بې عدالتیو ظلمونو اوتیریوېې

په زړه اوربل کړی و زړه یې تنا کې و . په پوره کچه یې ترې زړه تور شوی و، چې دسپینیدونه ؤ اودالمبې ترهغی نه سړیدې چې دوی یې تباه اوپه مرگ جاروکړي نه وو، ښایي په ځنگله کې پردوی نور ډیرغښتلي اوقوی ځناورهم وومگر هرسړی خپل تربورلري اود دوی تربوران لیوان وو، ځومره رخه یې چې له لیوانو راتله له بل چانه راتله .

په همدغه گوړه ، گوړه یې خو له خوږیده راخوږیده چې دپړانگ خواته وروړسیده .

دپړانگ په لیدو سره یې کلك ټکان وخوړپه تیره بیاچې لا پړانگ غوړونه دده په خواشك کړل له هیبته یې پرلینگواوبو لاړې وکړې ، بله لارنه وه څه یې کړی وای دخپل ارمان دپلي کیدو اوآزادۍ له پاره یې سرپه لاس کې نیولی واوخپل زړه یې ډیر غټ کړی و او هر وخت به یې ویل که رنگ دې دگیدړدی زړه دزمري کړه اوهمدالامل وچې تراوسه په بره روان و .

او له هغې ورځې راپدې خواځان ورته پوره کره ښکاریده چې ښځې زمرۍ ته یې دهغی خپل تصویر داوبو په چینه کې وروښوده او ورته ویل یې چې زمری له تاپټ له دې لاندې زمرۍ سره مینه کوي اوهغې دهمدې خبرې په اوریدوسم ځان دبلې زمری پسې اوبه ته وغورځاوه ، بیایې چغې وهلې اوده ورته له پورته رډرډ کتل خندل اوویل یې ((وه گنجی خراړې دیو گوزاره ژلاړي)) .

په دغه شیبه کې یې یوخدای (ج) له زړه خبروخوپه ښکاره ډیر زړور پړانگ ته ورنږدی شو .

پړانگ هم دخپل شهزاده اواصل خوی له مخې ورته ببرنه شو اوجرات یې ورکړچې څه غواړي .

گیدړ پړانگ ته نږدې کښیناست له یوه داړچینگي سره سم یې دمکرپه سلگیو اوستینولاس پورې کړ .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړانګ چې ډېرزړه سوانده اومهربانه و، ددې سره سره چې دګیدړانو دمکرونو اوتیرایستنو هغه کیسه ورته یاده وه چې یوه ورځ دځنګله ټول اوسیدونکي مخ کې وواو یوناآشنا اوبې رقمه شي ورپسې ځغاسته اوحتی زمری اوپړانګ هم له دې ویرې چې دابه ډیر قوې شی وي په رښتیا چې له تش ټوپك دوه کسان ویریږي نورله دې ویریدل اوداله هغوی خو له خپلې ویرې ورپسې وکله چې اوبه مخې ته راغلې ټول پوریوتل ، ګیدړ مکارچې په اوبو ورګډشوه دخرمنې رنګ یې اوبو یووړ نوچې نوروبیرته ولیدل چې ګوري ګیدړدی یواځې یې غوښتل چې دخپلې څرمنې په رنګولو پرنوروپاچاهی وکړي هماغه وچې ټول ورپسې راوګرځیدل او....... .خوبیاهم د پړانګ په زړه کې تیرشول ،

داچې دې دومره زړه کړی اوترما راغلی هرڅه کار اوپیښنه چې وې په پوره ملا تړ اولورونه به یې کوم تیرپه هیر .

په دې وخت کې ګیدړ بیاپه ستینولاس پورې کړ .

دپړانګ سوداوارپه وارډیریده اوسوچونوپه سراخستی وچې داڅه وایي .

ګیدړ یوڅه پوزه کش کړه اوبیايې په نیولي آواز چې ورو،روبیا صافیده پیل وکړ .

ګیدړ : زمونږ دسرتاجه خدای مودې بې له تانه کړي او تل زمونږ دسرسیوری اوسې ، مورته دمور اوپلاره مهربانه پاچا !

دپاچادتوري په اوریدودپړانګ غوږونه بیا شك شول اوبیايې اندیښنه شوه چې دابلامړی څه وایي زه لیونی یم اوکه په دې څه شوي دي .

بیايې کړه : چل څه دی ؟

تانه خیرات شم ټول ځنګل خبردی. ګیدړله خپلو ټولو مکرونو نه کار اخیسته ددې له پاره چې موضوع مهمه اودپړانګ احساسات راوپاروي غوڅه خبره یې نه کوله .

دپړانګ زړه بیا تنګ شو .

پړانګ : وایم ځنګل په څه خبردی .

ګیدړ : تاته لوګی لوګی شم .

پړانګ : په همدې خبرې (لړپه قهر)

ګیدړچې پوه شوچې پړانګ اوس ښه په احساساتو کې راغلی اوهم ورسره جوخت ګیدړ یوڅه ویرې هم واخیست دپړانګ ټول ویښتان زیږه شول بریتان یې هم شك شول اودسترګو کاسې یې سرې سرې شوې .

ګیدړ چې هرڅه په پوره ځیرسره څارل واراوپارېې لړ څه خطا شو خوژرېې وویل ماخوب لیدلی ؟

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

))تعبير يې کړی ماپه ظالمانوبه چپه شي

چپه کاکل مې خوب کې دجانان ليدلی دی((

له دې سره پړانګ لږ څه غلی اوپه فکرکې کيوت چې داڅه وايي دخوب يې زما سره څه اړه ؟

ګيدړبياپه ژړاشو

په دې وخت کې دپړانګ زړه ډيرنرم شوی واوفکر اخيستی وچې ګيدړخوهسې نه دی راغلی حتمې يې خوب په ماپوري څه اړه لري .

اوپه دې کې هيڅ شك نه وپړانګ چې دګيدړسلګۍ وليدلې دهغه سترګې هم له پريشانی سرې شوي وې ،

دګيدړپه سرېې لاس راتيرکړاوبيايې ورته وويل : په ژړا اوسلګيو هيڅ نه کيږي ته خوروغ جوړيې نه چاوهلی يې اونه بل څه يوخوب دی ليدلی دومره ژاړې زه هره شپه اوروځ خوبونه وينم مګرنه ژاړم اونه خاندم اوکه نه بل څه دپلو لاندې مولی وي نوبياخوزما خبرول په کار دي . ځکه دپاچادغږ په اوريدو پړانګ حيران و .

ګيدړ پوشو چې پړانګ پرې اوس ښې شيدې راپريښی دي اودهرڅه منلوته يې تيارد‌ی اوپه اسانه يې په خپلو لوموکې ښکيلولی شي نو کړه يې :

زموږ دځنګله اوزړونو سرداره ! سل دې ومري خوسردې نه مري ماخوب ليدلی چې دځنګله پاچامړشوی وي پوره ګډوډې او پوره خپل سرې وي تورزن او .... په کې معلوم نه وي دلته پړانګ بيا ببراوګيدړ ته غوږ شوچې داحرامې څه وايي .

ګيدړ : ته دې ژوندی وې ژاړم په دې چې وينم له تا سو پرته دا نور تورمخي داسپين سترګي ، بی شرمان ، کاسه ليځې ، سپي ، ليوان او .... موږ ته پريتې تاووي دومره خولابې کسه نه يو .

دلته ګيدړ لږغلی شوښايي غوښتل يې چې پړانګ څه ووايي او يايې دخوب دشاربنې له پاره ليوالتيا زياته کړي اوپتيلي يې وچې همدادې وخت دکه شفتلوکې وانبه کړي ،

پړانګ : هسې څه خواره بې عقله داخوي خوب ونو بياولې دومره پريشانه يې څه په وينبه خودې نه دی ليدلی چې ژاړې؟

ګيدړ : (بيا دمکرنه شونډې ډډې کړې اوپه ژړغوني غږ يې کړه) زماپه خوله نه راځي چې يې څنګه تاته ووايم

پړانګ ډيردقيق دګيدړ خبروته غوږ و دګيدړدې وروستۍ خبرې بياپړانګ دسوداواندېښنو په سيند لاهوکړ .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرانگ : څه دې په خولې نه راځي زړور وايه په کورمی رانوتی يې ويريږه مه سپينې سپينې وايه که زما دزيان اومرګ وي هم ؟

ګيدړ : نه قربان وايي دوست به دې وژړوې اودښمن به دې وخنده وي نه ويريږم زه ځان ستاسې خواخوږی بولم تل موستاسې دسيوري لاندې ژوند کړی تاسې دخپل ځان بولم ځکه درته راغلم ګنې ماڅه په مارپښه ايښې وه ، چيرته عزيزخان چيرته ملنګ عبدالرحمان .

پرانګ : (دپړانګ چې سودابنده وه خبره يې ورغبرګه کړه) همداسې مې دروبو له، موږ خوهره شيبه په نيشو اوتماشو کې يو يواځې دځيتو په ډکولو اوتشولوښه پوهيږو نورهرڅه رانه هيردي ستاسې غوندې خواخوږو دوستانوته ډيره اړتيالروچې کله کله موله يوڅه خبرکړي .

اوس نوراته حال وايه درسره ژمنه کوم چې هرڅه به ستاپه خوښه اومشوره کوم .

رښتيا چې دخوښۍ شيبې لنډې وي . ګيدړ چې داهرڅه دهمدې خبرې داوريدوپه هيله کول اوس نوپوره دخپلو کړونو په پلي کولو کې ځان ورته بريالی اوهوساښکاريده

ګيدړ : زموږ دزړونو سرداره : ماچې کوم خوب تاسې ته ووايه دهغه تعبير رښتياشی .

پرانګ : (بيابېرشو) اوهغه څنګه ؟

ګيدړ : صيب ځوورځې کيږي چې ځنګل بې پاچادی زمری له کوم پاڼه راغورځيدلی اومړشوی .

پرانګ : داڅه وايې ؟

ګيدړ : صيب تاسې راباندې په قهر نه شئ هغه خپل کبر وخوږدکبرجام نسکوروي په تيرجشن که تاسی ته به يادوي هغه کارغه ته دشاهۍ تاج ورکړچې ورپه سرېې کړې په داسې حال کې چې داحق ستاسې وهماغه ستاسې صبر وواهه اوهلاك شو، نه يواځې تاسې بلکی موږ ټولو ته يې ډيربدنسبت کړی و هماغه زما خوب کټ مټ رښتياشوی تاسې چې اصلي وارثان ياست خبرنه ياست مګر ماته دژړا اوتاسې ته ښايي دخندا خبره داده چې ليوان غواړي پاچاهي اعلان کړي .

پرانګ : (اوچته ودريد) داسې به نه وي ؟

ګيدړ : که زما په خبرو موباور کيږي همداسې ده ، ژربه يې واورئ .

پرانګ له ډيره قهره تورواوشين شواولکه چرسي سم له واره يې دسترګوکاسې له وينو ډکې شوې .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیدړ دپړانګ حالت ته کتل بیا ورخطا شوچې اوس سرخوړلی نه شي ژړیې لاړې تیرې کړې اوپړانګ یې مخاطب کړ :

جناب سردارصیب :

تاسې وارخطاکیږئ مه دادهغوی جهالت دی امانت ځمکه هم نه خیانتوي داخوستاسې خپل حق دی ماوریدلي دمیږي چې اجل راشي وزرې وکړي ، بیا اخترخوښ میږه نه دی حتمي دبازله ځالې بازپاڅیږي ، دوی په ځان خندلي دي اوخدایزده څه یې خوړلي چې نه یې هضمیږي هرڅه په یوه فکر اوتدبیر کیږي بل هغوی څوك مني په ټول ځنګل کې له موږ بل څوك خواراوذلیل نه شته تاسیر دې زموږ له سره کم نه شئ که موږ مړه هم کړي خو مشري به یې ونه منو، او نه به له موږ ښه ورځ وګوري بیا ستاسې دعاپه کارده که نورهیڅ نه وي غلچکي کوزارونه ها، ها، ودې، دې خوبیا موږ ته پریږده کارغه وې دزاڼې مزل کاوه خپل یې هیرکړ ددوی پوره راغلي ده .

پړانګ دګیدړخبرولړلړ سوړکړاوله ځان سره یې فکر وکړ چې په دادومره لوی ځنګل کې بل یوداسې میږه پیدانه شو چې اوس لیوان راپاڅیږي اودواګواوسرداری شوق کوي په رښتیا چې وزرې یې کړې اوډیرژربه ترې سرونه غوڅ کړم چې بیادچاسره څه چې په زړه کې هم داسې خوبونه ونه ګرځي دومره لویه سپك نظري (!؟)

ګیدړ چې په دې پوشو چې اوس په پړانګ لکه یوماشوم لوبې کولی شي نو ورته ویې ویل :

))ستاسې له پاره دادومره دسوداخبره نه وه موږ ته د اندیښنې ورده ځکه موتاسې خبرکړئ اوس نولکه غوږ ته لاس وړل دې هیڅ اندیښنه مه کوئ اوس یوفکر په کاردی اوپوخ تدبیرداسې وګنئ چې هیڅ نه شته زه به ستاسې له خوا ټول دځنګل اوسیدونکي راټول کړم او تاسې به دواګوپرتخت کښینوي ، اوددوی خویوهم پریښودل نه دي په کار چې بل ته اوبه ورکړي بیالړ چپ شوچې پړانګ څه وایي . ماخوهرڅه اوس درې ورې کول خوستامشورې راته په تول پوره ښکاري ، هرڅه به په خپله اوپه یوه فکرسم شي، داچې تاپرځان دومره تکلیفونه تیرکړی اوزه بی خبره دي له دومره لوې پیښې خبرکړم اوس نو ستاویل اوومانل .

دوه مخی ګیدړچې پوره ویره ورسره وه پړانګ ته یې ویل ((تاسې هیڅ تشویش مه کوئ تاسې اوس آرام وکړئ زه ځم حالات څارم.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریمه برخه

ګیدړبیا په مکردلیوانو خواته ورغی ګوري چي دځنګله ټول لیوان راټول شوي کله چي دی ورنږدي شواودمشرلیوه سترګي پري ولګیدي :

سترګي مي ستا په لور ځلور شوي

ځلوراته شوي اته شپاړس شوي مینه!

له ځایه اوچت راولاړ شواودګیدړمخي ته راروان شو ګیدړچي دلیوه قدرداني ولیده خپل قدمونه یې لوی کړل اوځان یې لیوه ته ورساوه .

لیوه :ډیروخت دي تیرکه ټول لیوان راغلي ټول خبرشوي اوستاسې دراتلولاري موځارلي (زړه) مې وچې یودرولیرم بیامې ویل هسې نه چې څوك خبرنه شي اوپلان شنډنه شي ځکه دویم ډیرکم عقلان دي اویونیم که ستاسې غوندې هوښیار اووطن پرست وي.

ګیدړبیامن غوښې واخیستې اوویل یې اوس نوکه خیروي میله تودیږي په غوړوکې به مې شپې وي دچاخبره له خوښیو په جاموکې نه ځایده.

ګیدړ : جنابه بخښنه غواړم اورچې ولګیږي دوچوله غمه په کې لانده ام سوځي دسرونو لوبې دي دټال کیدوسبب داوماتراوسه په همدې فکر کاوه چې څه باید وکړو ، وخت ډیرحساس دی موږ باید یوه شیبه هم عبث نه کړو اوس هغه وخت رارسیدلی چې پلرونو، نیکونواوحتی موږورته ، شیبې شمیرلې خوافسوس په هغو ملګرو چې په دغو ټاکونکیو شیبولااوس هم خبرنه دي .

لیوه : نه نه غم مه کوه ماټول لیوان خبرکړي ډاډه اوسۍ واړه زاړه ټول راغلي ځکه دادویوکس کارنه دی ډزې په کراره نه کیږي بیادشمني کول انقلاب راوستل څه اسانه خبره نه ده .

ددې خبرې سره ګیدړ بیامن غوښې واخیستې اوپه زړه کې یې پټ شکر ویست چې ټول دمخې راغلي ، نن به یې دسرونو مناری ګورم که خیروي .

ګیدړ : ټول کارونه به آسانه شي زه پوره ډاډمن یم چې زموږ په یووالي به ټول ظالمان ورك شي .

لیوه : منم چې زمونږ قوت به ظالمان چپه کړي خودانور خواران چې تل زموږ له خواداړل شوي اوخوړل شوي دوی به څنګه په ځان راټول کړو هغوی خوله موږ (ځناورو) نه ویریږي .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګيدړ : نه نه مامخکې وويل چې هيڅ تشويش نه شته يواځې لويه ستونزه دظالمانو نسکورول دي پاتې شول دانوردوی ، ته به اعلان وکړوچې نه يواځې زمونږ له خوړلواوداړلو په امان شول بلکې دکور ، ډوډۍ او....غم يې هم مونږ خورو ګوره چې بيا ټول زمونږ تابع اوملاتړې کيږي اوکه نه ، نوې نوې پروجې اونوې خبرې به هرڅه نوي کړي ،

ورته به ووايو چې نورنوهرڅوك پوهيږي اوخپل کاريې زمونږ په پاچايۍ کې په چابنديزنه شته هرڅه چې کوي خود اختيار ه دي، هرڅوك به يې خپله ګټې اوخپله څټې هيڅوك دبل چادکاراو خولو تويولو نه شي اخيستلاکور، ډوډۍ او..... دابه زمونږ لومړنی شعاروي

اودابه هم روته اعلان کړوچې څوك له هيچانه شي ويريدلای. په تيره چې لاپه سترګونه ليدلی کيږي اونه پرې لاس وهل کيږي داټولې زړې اوبې مفهومه خبرې به ختمې کړو .

ټول بايد چې زمونږ اطاعت وکړي اوکه ويريږي هم بايد زمونږ نه ووريږي ځکه چې هرڅه کولای شو.ټول قوت مو په لاس کې اودځنګل ټول وسايل موپه اختيارکې دي .

جناب مشرصيب دهرڅه زيربناء اقتصاددی څوك به بيانروي چې زمونږ خلاف آن په خپل زړه کې خلاف خبره تيره کړي،

ددبدبو خاوندان به يومخ ختم شي، خان، خانی،اوځان ځانی به ام يومخ په اوبو لاو (لاهو) کړو، هيڅوك بيادومره نرنه وينم چې مونږ ته بريټې تاوې کړي .

هوتاسې بيخې بې غمه شئ زه به تاسو ته ټول نظام برابر کړم فقط چې ستاسې اجازه وي سرکوزی(خوګ) به زمونږ ددولت لپاره يوه لويه اومفصله کړنلاره اواساس نامه جوړه کړي اوهم دارنګه به دمخالفينو دټکونې اوله منځه وړنې لپاره يوه ښه اومنظمه وحشتناکه اردوهم جوړه کړو چې په تشکيل کې به يې په خپله ليوان ، سپي اودځنګل نورمخلص داړه ماران اوغاښور تنظيم کړو .

ليوه دې ټولو خيال پلووته سرښوراوه اومسکی ، مسکی کيده دګيدړ ويناچې تمامه شوه ، ليوه بيا وخندل اوويې ويل (ډير هوښيارېې اوياخو خبروې ، دغه ټولې خبرې چې تاويلې مافکر

کاوه چې مادرته ټکې په ټکې ويلې وې په دې ځای کې ليوه ته مخکنۍ خبره ورياده شوه چې سوداېې په کې بنده وه خپلې خبرې يې غوڅې کړې اوله ګيدړنه يې پوښتنه وکړه، رښتيا تاويل ما خوب ليدلی زما سوداوه ښه شوه چې رايادده شوه لمړی راته خوب بيان کړه بيابه ګورو .

هغه چې وايي درواغجن حافظه نه لري له ګيدړنه هم دخوب ليدل هيروخوددې له پاره چې په دې حساس وخت کې دليوه شك پيدانه شي ژرېې کړه هودرته وايم ښه شوه چې تارايادکړ که رښتيادرته ووايم اصلاً زه همدې خوب دومره زړورکړم !

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب وینم چې دځنګل سرداران ټول په درانه خوب بیده وېي سخت ژمی وي په آسمان کې تورې تورې وریځې اوړي رااوړي اوټول وطن په واورو تك سپین وي اوزه سخت تږی یم اوبه مې لټولې خوااوشاټولې واورې وې اوزه ورو ورودچینې غاړې ته روان وم چې هلته ګرمې اوبه وڅکم په دې وخت کې لیوه پرې غږ وکړنو بیا ؟

ګیدړ : بیاصیب ګرمواوبوته ونه رسیدم اوهمداسې تږی راپورته شوم .

لیوه : ستادې انصاف روزې شې ماویل چې تابه څنګه خوب لیدلی وي؟

ګیدړ : نه صیب تاسې پونه شوئ دخوب ماناته ګوره ستاسې چې هرڅه نظروي مګر زمالپاره دغه خوب یونوی زیری راکوي .

لیوه : دڅه شي زیری ؟

ګیدړ : دیوبدلون اودداسې اوښتون چې زمونږ اوستاسې په کې پوره ګته ده بیا به داخپلې غټې غټې بریتې تاوو اوبې غمه به ګرځو .

ددې خبرو سره لیوه بیا چورت واخیست ټول خوب ورته په رښتیا ډیر خوندورښکاریده خوچې دګیدړتږې راپاڅیدلوته به یې پام شو بیا به یې بریتان زوړند اویوڅه شك به واخست ژربه یې په زړه تیرکړه : خیرکه هرڅه وي په ګیدړبه وي .

لیوه : پروګرام څنګه دی ؟

ګیدړ : هرڅه تیارټول کارونه جوړ دي مګر زه تاسې سره یوه وروستۍ مشوره کول غواړم .

دواړه له نورولږ راجلاشول .

دلیوه په زړه چې دقدرت لمبې بلې وې تادي یې وه چې ژرځان دلیوه نه دپاچا په نوم ونوموي مګګر دګیدړپه زړه چې دقهر اوکسات لمبې بلې وې بیابل شان وې .

ګیدړ : هرڅه خلاص دي داسې فکروکړئ چې تاسې سرله همدغه شیبې دځنګل عام اوتام واکدار یاست خوزماپه نظریو ډیرکوچنی اوناچیزه کارپاتې دی چې دهغه وروسته به زه درته دبریاوو مبارکي اودعاکوم

لیوه په سوداکې شو .

لیوه : راته وایه چې خلاص یې کړو ؟ !

ګیدړ : درټل شوې پاچایوکوچنی زوی پاتې دی .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليوه : که دي خوښه وي دپړانګانونه به يې مخکې کړو.

ګيدړ : نه صيب زه خوپه هرکارکې ډيرفکر کوم ځکه ستاسې ناکامي زموږ ناکامي اونابودي ده اوس خوموږ نوك او اورى يوهرڅه بايد په دقت وشي .

ليوه : وخت نږدى ستاسې څه خيال دى ؟

ګيدړ : مشوره زماداسې خوښګه ده داخوهسې هم هيڅ نه شي کولاى يعنې زموږ دخوځښت مخه نه شي نيولاى ، زه وايم له وژلو به يې تيرشو ژوندى به يې په مړوحساب کړو

ليوه : اوهغه څنګه ؟

ګيدړ : عزت به ترې واخلو اوسپك به يې کړو، فقط تاسې مې خبرکړئ نوربې غمه شه .

نوروخت نه ضايع کوواوس داوخت رارسيدلى چې تاسې ټول ليوان په يوه ځاى کې راټول کړئ زه ځم چې ګيدړانوته وظيفه ورکړم چې دځنګل ټول اوسيدونکي ستاسې په حضور کې راټول اوملا ترمواعلان کړي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلورمه برخه

خومره په ما ګران دي د اشنا ليده

لاړمه اوس راغلمه اوس بيا ځمه

ګيدړ : په نيولي نيولي ساپړانګ ته ځان ورساوه پړانګ چې دګيدړدراتلو په لارکې سترګې ښخې وې دګيدړپه ليدوېې غاړه تازه کړه .

پړانګ : څنګه سانيولی اوترور ښکاري ؟

ګيدړ : سردارجنګل تاته لوګی شم تروريه دي يم چې دليوانو بې حيايي مې ژړوي . .

پړانګ : تاوڅارل څه غواړي !

ګيدړ : پلاربه مې هم ترووريږي خومره ژر چې کيږي پړانګان خبرکړه هغوی ټول راټول شوي اوساعت ګړۍ دځنګل له ټولو اوسيدونکيونه دپاچاهۍ ملاتړ اوبيعت غواړي ، هلځ خومره ژر چې کيدلای شي زموږله وسې خو همدومره منډې کيدلای شي چې کوويې جنګ اودليوانو ماتول نوستاسې کاردی ای کاش چې څه زموږدلاسه پوره وای بيابه تاسې ليدل وای خوافسوس تشه لاسه ته مې دښمن يې زور موپرې برنه دی اوستاسې خويووليدلی اومات غاښ هم ورته کافي دی .

دپړانګ په زړه نورې هم داورلمبې بلې شوې .

پړانګ : ستاسې بلاهم ترې خلاصه ده غم يې مه کوه ډير ژربه خبرشې چې ځنګل له ليوانو اوداړه مارانونه پاك شو .

مسته دي تازه ګرځي غم يې دلا لي په سر

ګيدړ د ليوانو په دغوکړو باندې په ښکاره ځان ډير

خواشينی اوخپه ښوده خوپه زړه کې پرې لوی اخترو او ويل يې

توره دې لا لا وهي مرۍ دې عبدالله وهي

که خير وي هرڅه به تيارپه تياره راپاتې وي واه واه يولاس او دوه مخونه .

پړانګ : ستاسې دغه همکاري اوخواوږي به هيڅ کله هم هيره نه کړوبلکې دنيکه مرغه زموږ په دربارکې تاسې دتل لپاره ځای پيداکړ .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیدړ : مننه داستاسې پیرزوینه ده ګنې موږ اوښورواډیر واټن منځ کې دی خوبیاهم ستاسې په لطف هرڅه کیدوني دي ډاډه اوسئ چې زموږ ټول قوم درسره ولاړ اودامو په ځان ګڼلې که اړتیا شوه خپله وینه به هم ستاسې له سره قربان کړو. او ښایې زما په قربانۍ به جوړې پوه شوی یاست ماخپل سرپه لاس کې ونیوه اوستاسې دپوره معلوماتو په خاطر دهغوی تورمخوظالمانو پلو ورغلم ترڅودوروستي پړاودټاکلوله پاره پوره اوسوچه معلومات راوړم چې ددې کارتصورپه ویښه څه چې په خوب کې هم مانه شو کولای .

پړانګ : مننه ، مننه ، منوپې اونن به زه هم ستاسې ددې میړانې په مقابل کې تاسې ته په خپل ځنګ کې دتل له پاره ځای درکړم اوزموږ په سیوري کې موچې هرڅه غوښتل په ازاده ډول یې کولای شئ .

ګیدړ : کورمو ودان چې موږ ذلیلا نو ته په خپل سیوري کې ځای راکوئ همداستاسې مشري، شفقت اوخواخوږي په ډاګه کوي که رښتیا ووایم ځنګل ستاسې په واکمنۍ ښه ښکاري چې له اصله او پلارنیکه موکړې ، پاتې شول دا نور لیونیان دوی په ځان خاندي اوپه خپل ژوندانه تنګ شوي اوداسې ښکاري چې پرته له مرګه به هیڅ بل شی په لاس رانه وړي . .

یواځې همدومره شیبې لاپاتې دي چې نورملګري خبراودلیوانو جرړې وویستل شي موږ لاس په دعااوستاسې دبري په هیله یو.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنځمه برخه:

دا کاروان په شا نه ځي

ځي د کهکشان په لور

لیوان ټول راټول شوي وواوزوړيې جوړکړی وتل دي وي .... اونه دي وي چغې اودخوښۍ اتڼونه يې کول اوویل يې موږ به دظالم په سرو وینو سورانقلاب راولو ، موږ نورنه ویریږو دخولې کلپونه مو مات اوسکوت موختم کړی اوموږ ډاډه یوچې زموږ انقلاب په شانه تلونکی ، شکست ناپزیردی موږ سره داولس زور دی اودغه زور ورسیلاب ته هیڅ څوک نه شي مخې ته راتلای ، موږپه خپله لوی طاقت یواوبل طاقت نه شو منلای .

مشرلیوه چې دالویه اجتماع ولیده ځان ترې ورك شواوراټول شوې قوم ته یې وویل :

ددغه لوی ځنګله دفردفرد وطن پرست په تیره بیا تا سو خوارانو نه چې تل مودارتجاع اودتیررژیم داستبداد دلاسه زیات زجرویستلی اوستم مولیدلی دی او په بیلابیلو نومونوټکول شوی یاست ،

تاسې ته دزړه له کومې دسترانقلاب مبارکي وایم !

تاسې پوهیږئ اوبلکې مولیدل چې پخوادځنګل واك دیوظالم په لاس کې وهرڅه چې یې غوښتل هغه یې کول اونورټول دځنګل اوسیدنکي یې له پامه غورځولي ومګر نن تاسې ټول اولس ددې شاهد یاست چې موږ ځان واکمن نه بولو بلکې تاسې ټول دخپل وجودغړي بولو داچې دغه دخوارانو زیارکښانو انقلاب دی موږ پیلې ده چې دځینو کارونو او نومونوویاړهم ستاسو خوارانو اوغریبانو په نوم کړو. چې دهغې جملې نه به زه یو.دوه اوس تاسوته په ګوته کړم او............ بیا .

لومړی ټاکنه : تاسو ته جوته ده چې په دغه لوی ځنګل کې له ګیدړه خوارمګرهوښیاراوپوه بل څوك نشته موږ دخپلې سالمې پالسۍ له مخې هغه ته په مجلس کې ځای ورکړاودمشاورپه توګه دتل لپاره زموږپه کابینه کې وټاکل شو،

دویمه بیلګه : تاسې به اوریدلي وي چې وایي چیرې چې کاروي هغه په چاري کاروي تاسې وګورئ زموږ دځنګله غوایان څومره زحمت اوباسي داسې نه چې تاسې اویادانورزحمت کشان نه یاست بلکې دټولو په نسبت چې سخت اوډیرکارکوي هغه غوایان دي ، نوله همدې امله زه لا زمه ګڼم اوستاسو څخه هیله کوم چې زموږ دغه ستراووياړمن انقلاب دهمدغه ویاړلي خواراو زحمتکش په نوم یادکړئ .

ستاسو رژیم به دګران ځنګل دپرمختیااولوړتیااوداولس دآرامۍ په لارکې پراخه هلې ځلې پیل کړي اومثبت ګامونه به هم اوچت کړي ، موږ تشې وعدې نه کووبلکې په عمل کې به داجوته کړو چې دځنګل دآبادۍ له پاره کار

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کووالبته زموږ زیاته پاملرنه به دځنګل دهغه شمیراولس اوسیموته وي چي زیات محروم ساتل شوي اوډیر زیات ستم یي لیدلی وي .

دځنګله له میړني اوقهرمان اولس څخه زماهیله داده چې دژړه له کومې دخپل دغه دولت ملاتړوکړئ اوله موږ سره همکاري وکړئ ، په هغو پروژوکي چي دستاسونوی دولت به یي دځنګل دسمسورتیاله پاره ترلاس لاندې نیسي ، جدي اوفعاله ونډه واخلئ ، دانقلاب دمترقي هدفونو ترسره کیدوکي دزړه له کومې زیار وباسی اوپرې نږدئ چې داولس ماتي خوړونکي دښمنان دخپلې بې شرمانه توطیو سره دستاسو ترمینځ بی اتفاقی واچوي اوپه خپله ترې ګټه واخلي ، باید وویل شي چې ستاسو دولت دځنګل دملي اقلیتونو له ټولو ولسونو سره دهغوی دطبقاتي موقف له مخې چال چلند کوي نه دنژاداوپوټکي !؟

زموږ دانقلاب دښمنان زموږ انقلابي دولت نه شي تحمل کولای له دې امله چې زموږ انقلابي دولت دکارګرانو ، اوزیارکښو پرګنو څرګندوی دی، دخیټورو فیوډالانو دطبقاتي ستمګرانو اواستثمار ګرانو دګټو اودهغوی چې هرڅه دمیم زرما ټول یي زما په وزن ګردانوي ضد وي .

اوښایي دښمنان داتورهم ولګوي چې موږ ستاسي دعقیدوي او فکري لاروخلاف یونه موږ په ډاګه وایو چې هرسړی پیدادی خپل خپل کارلره کنه !؟

موږدهیچااوهیڅ کارمخالف نه یو، هرڅوك چې هرڅه غواړي په آزاده او دیموکراتیکه فضاء کې یي کولای شي-

مورهیچاته غږوندی نه اچوو مطلقه آزاد اوخوداختیار یاست هر څه چې غواړئ پرته دهربندیزیې سرته رسولی شئ زموږ دولت هر ډول تنګ نظري غندي اوهیچاته به اجازه ورنه کړو چې دچاپه شخصیاتوکې لاس ووهي!؟

اوپه دې باید هم پوه شو چې دغه ستردوران جوړونکی انقلاب مفت او وړیا لاس ته نه دی راغلی .

اودملي ضد رژیمونواودتیرو ظالمانوپه خلاف چې دپیړیو پیړیو راپدې خوایې زموږ پرولس باندې بې رحمانه ظلم اوستم کړی دی خپلې پرله پسې اوبې امانه مبارزې پیل کړې اوبالاخره مو دغه فرعوني مانۍ رانسکوره کړه .

ګرانو! ستاسو انقلابي دولت به په هیچاپورې اړه نه لري ستاسو دولت به میراثي دولت نه وي چې څوتنه دځنګل تش په نوم سرداران دهغه واکداري کوي .

بلکې له دې وروسته به ستاسو ددولت اداره کوونکي دځنګل په ملیونوتنه شریف میړني اولسپال وي .

ستاسو ددولت مشرتوب به دکار ګري طبقې دځنګلي ولس په دیموکراتیك ګوند پورې اړه ولري نه په هغه اودغه قوي اوکمزروي توروواوسپین پورې ستاسو دانقلابي دولت غړي به دځنګله دبیلابیلو قومونو اوسیموڅخه وي دسیاست اوپوهې له مخې به نه وي مقرر کړی شوي بلکې دهغوئ دمقرریدو معیاربه ګوندي کارروپه ګوند کې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زیارګالل ، وطن پرستي اوفداکاري اودهغوی له بیلابیلو ګوندي مبارزو نتیجه وي که چیرته دګوند اودولت کوم غړی په هرمقام کې چې وي دګوند اود انقلابي دولت داصولو اومقرراتو څخه سرغړوي سملاسي به جزاورکړی شي دځنګله ټول اوسیدونکي مجبور اومکلف دی چې زموږ دانقلابي قوانینو اوفرامینو احترام وکړي اوپه هرصورت کې یې ومني اودمخالفت په صورت کې به ټولو ته دسرپه کاسه کې اوبه ورکوو؟ !

چې نوروته عبرت شي ، دامهمه نه ده چې هغه یوکس وي اوکه په زرهاوو وي ، ټول به دسوتي په زور لاري ته راولو اوبابه پرې هدیرې ډکوو .

پرانګ چې دپړانګانو اولیوانو پسې ولاړ ، ګیدړهم له ډیرې خوښی خپلو ګیدړانوته ولاړ ټول یې راټول اوخپله وینایې داسې پیل کړه ،

ای زمابي اتفاقه ، په خوب ویده اوپه ځان مین قومه !

ترڅوبه دبل لاس لاندې ژوند کوو، ترڅوبه مودتمې اوهیلې ځنځیرونه په غاړه کې وي اخرڅومره ظلم ، ستم نارواهرڅه یوحد لري ، ترکومه به دبل څپیړې اوزموږ مخونه وي ، زه نه پوهیږم چې موږ په کومه ورځ پیداشوي یوچې ازلي بدبخته یو، ستاسې دزغم کاسې به کله ډکیږي ؟

ای زمادپیړیو ، پیړیو بدبخت اودلتې اوبې ننګې په خوب ویده قومه!

تاسې به دغلامۍ هنکړۍ کله اوڅنګه ماتوئ؟

اي زما دګلونو په څیر دانه دانه میړونو تاسې به کله په یوه تار پییل کیږئ او په یوه خوله یوه غږ اویوګزاربه دظلم مانۍ نسکوروئ .

تاسې به کله تاریخ جوړوئ اوتاسې به کله ځان دګیدړپه نوم نه بلکې دیواتل اوسرښندونکی قوم په نوم په دانورو ظالمانو پیژنئ ؟

زه خو وایم چې دبل دلاس لاندې دزرکاله پاچاهۍ نه ي وساعت دآزادۍ ژوندغوره اوبهتردی، دنورودمینت دغوړو، زیړو نه دخپل همت سپوره توره ډیره ښه ده ،

زه وایم نن موږ ډیرخوش بخته یوله نیکمرغه ښه موقع په لاس راغلې راځئ چې ټول یوموټي په یوه لاره روان اودیوه مشر کشران شواودلوی ځنګل په تاریخ کې ځانته ددغو نورو قومونو په څیر یونوی اوښکلی باب پرانیزو .

اوریدلي به مووي چې وایي :

به هرکارکه همت بسته ګردد اګرخاری بودګلدسته ګردد

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسې وګورئ زموږ په ځنګله کې ترټولوکوچنىاوکمزورى موجود ميږيان دي هغوى دخپلې خيټې اهل اوعيال دنفقى له پاره شپه اوورځ په ځان يوه کړې ، باران ، رڼااوتيارونه هم نه ګورې اوپه هر حال کې دخپل همت او مټ په برکت ځانونه په خپله ساتي اوزموږ غوندې دخيټو دوزخونه دنوروپه پاټې شوونو نه ډکوي .

په خوانى نکل دى وايي چې يوه ورځ اوښ فکر وکړچې ددومره غټوالي ، قوت اولوړوالي سره به ترڅه وخته دانسان غلامي کوي اوپه لسګونواوسلګونو به يوه مزي پيلي ديوه کوچني خره پسې روان وي په هغه کې دغه فکراوزړورتيا يوعجيبه انقلاب راوست ټول په يوه خوله اويوه واردانسانانو په مقابل کې راپاڅيدل ډير شمير انسانان يې ترپښواوسينولاندې کړل اويو شمير تري ايله په تيښته بريالي شول او په دې توګه اوښانو آزادي ترلاسه کړه دامې په دې پورې وکړه چې موږ ته هرڅه په خپله برابر شوي زه فقط ستاسې بيداروِل غواړم .

اوپه دې ډاډه يم هرڅه چې پيښيږي زموږ په ګټه دي هره ډله زموږ تابعداره ده . زماداحسان لاندې دې ، زه فقط تاسې ځيرول ،زړور ول ، يوموټی کول اوديوه مشرکشران کول غواړم که مو همت دلاسه ورنه کړوګنۍ چې داهرڅه به خيالي نه بلکې عملي به وي . نوبيازيرى درکوم چې هرڅه مومبارك شه .

ټولو مشرګيدړته په غاړه کې اميلونه اوګلان اچول اوبيا به يې له خوښۍ اتڼونه کول ډول ، ډول نارې اوسورې وې اويوبل ته يې دمبارکۍ نارې وهلې چې دربار موخپل شوهرڅه موخپل شول اوس به دځنګل ډيرلوى ،لوى ځناوران موږ ته سلامګي راځي ، موږ له ويشه په تالاخوښ يودهر يوه برى زموږ برى دى په يوه غشي ډوه ښکاره اوبه يوه ځپيړه دوه مخونه ټول مواخته کړل چې بدغواړې په بدواوړې اوس مواوربل کړی که خيروې .

ټول به په کې سوځې شکر چې تورمخوليوانو بې شرمه سپيواو ..... نه خلاص شوو، داټول وياړدمشرملګرې دى هرڅوك دې داسې مشران ولرې، بيابه ټولو غږ کړ، موږ پرې وياړو موږ پرې وياړو ، بيابه يې دمشرپه وياړداړې اومښوکې وجنګولې اوغږ به يې کړژوندى وي ملګرى فالانى تل دې وي زموږ ....

ګيدړ چې خپل ډيروخت يې په غاروکې تيرکړى و اوهرڅه يې په ځان درولي و اوس يې چې ارمان په پوره کيدوښکاريده دى هم له ډيرې خوښى نه مستۍ راخيستى ودمينې ،محبت اودعشق لمبې يې اوس په نفس بلې شوې وې نور وناري وهلې اودى له خپلې مينې سره دعشق په سيندلاهوو.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپږمه برخه:

ډيري شپې ورځې تيرې شوې زمرى له بې هوشۍ نه په سد شوى واودزخمونوخولې يې هم يوڅه سره ورغلې وې چې له غاره رابهر شواودى لاهغلته وچې درد به واخيست ګيدړته به توراوشين شو اوله ځان سره به يې ويل خداى (ج) به مې ښه کړي زه به تاناځوانه سره ګورم .

څه ټپونو پريشانه کړى واوڅه يې ګډوډ خوبونه ليدل .

يوه شپه يې خپل ماشوم اومعصوم بچى په خوب کې ليده چې ګيدړ يې لکۍ پورته کړې اوسپکاوى يې کوي .

له همدغې شيبې وروسته غار خوندورنه کړرابهر شواورساخپلې خيلخانې ته ورغى .

بچې دپلارپه ليدوهيڅ خوښي ونه کړه اودسترګوپه کاسوکې يې اوښکې ډنډوې .

زمري پوښو چې څه پيښه خوشته .

زمري سم له واره دځنګل ټول اوسيدونکى راټول کړل اواعلان يې کړه چې :

زما دزوى سپکاوى چاکړى :

زه يې زړورتيامنم، انعام ورکوم هرچاچې دغه لوى جرائت کړى دغه زړوتيااوجرائت يې دستايلودى خپله پاچاهي ستاسې ټولو حاضرينو په مخ کى دهغه په نوم کوم .

ګيدړچې په زړه خوړلې وه دلته يې يوواربيا غوښتل چې دخپل بام واروې په بل واچوي په ځنګ کې يې ناست خره ته پام شوژر يې ورته غوږ کې وويل ((چې پورته شه همدادې وخت دى ووايه چې داکارماکړى ، پاچابه شې ، زموږ دټولو پاچا .

بې عقله خرهم پرته دکوم فکر اوسنجشه پورته شو اوغږ يې وکړ :

))اى حاضرينو تاسې دې خبرشئ چې داکارماکړى ((

داساعت خوزمرى له خدايه غوښته سم دلاسه يې خر ميدان ته راکش اوټولوته يې وويل يو، يو راځئ اوپردغه باندې سپريږئ دپاچاامروهريوپه واروار راته اوپه خره سپريده دګيدړ وارچې راغى خرډير ستومانه شوى وسريې څه له ستړيااوڅه له شرمه زوړنداجولى وفکر يې کاوه چې په څه غم واوښت .

ګيدړ چې ورنږدې شو ورته يې په غوږ کې وويل پورته ګوره اوس چې پاچاشوې موږ خوارانوته نه ګورې همداوخت وچې زمرې ته دګيدړ په ليدو دهغه پخواني چلونه اومکرونه وريه زړه شول زغم يې تمام شو اوپه دواړو يې ورغرم کړ.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال نور اثار

- 1دازمیښت ډولۍ (دلنډوکیسو ټولګه) چاپ
- 2رنې اوښکې (دشعرونوټولګه) چاپ
- 3دځنګل ځناورهمدااثر (تاریخي کیسه) چاپ
- 4دوې خبرې (تاریخی ناول) ناچاپ
- 5سیندپه منګوټي کې د(استادصمیم لیکنې)//
- 6سپین شعرونه (ادبي ټوټې سپین شعرونه غزلې)
- 7دریم عمر: (تاریخي یادښتونه اوڅیړنې)
- 8ځان پیږ:

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library